

Arrest

nr. 31 550 van 15 september 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de minister van 22 juni 2009 om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 december 2005 verklaart verzoeker, van Russische nationaliteit, zich vluchteling.

Op 24 april 2006 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij de hoedanigheid van vluchteling aan verzoeker wordt geweigerd.

Op 9 mei 2006 stelt verzoeker beroep in tegen deze beslissing bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. De Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen bevestigt op 19 maart 2007 de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 17 april 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 18 mei 2007 stelt verzoeker tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen cassatieberoep in bij de Raad van State. De Raad van State verklaart dit beroep niet toelaatbaar bij beschikking nr. 846 van 22 juni 2007.

Op 26 juli 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten, dit bevel wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op 27 augustus 2007.

Op 30 oktober 2007 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 28 februari 2008 neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker worden geweigerd.

Op 21 maart 2008 stelt verzoeker tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad weigert zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker bij arrest nr. 13 549 van 30 juni 2008.

Op 4 augustus 2008 stelt verzoeker tegen dit arrest cassatieberoep in bij de Raad van State. De Raad van State verklaart dit beroep niet toelaatbaar bij arrest nr. 3232 van 20 augustus 2008.

Op 21 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker van 17 april 2007 ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Op 22 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 22 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit bevel is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“REDEN(EN) VAN DE BESLISSING:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument.”

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van verzoeker om de kosten ten laste te leggen van verwerende partij wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1.1. Verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op omdat een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel niets afdoet aan de blijvend illegale verblijfstoestand van verzoeker. Verwerende partij werpt, bij verwijzing naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, tevens op dat een eventuele nietigverklaring van huidige bestreden beslissing niet belet dat verzoeker onder de gelding valt een eerder bevel om het grondgebied te verlaten.

3.1.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr.*

2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoeker werd reeds op 22 augustus 2008 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft dit niet aangevochten zodat dit bevel definitief en uitvoerbaar is. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoeker kan bijgevolg nog steeds worden uitgewezen, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging van de thans bestreden beslissing kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

De exceptie van verwerende partij is gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring dient te worden verworpen bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

3.2.1. Inzoverre verzoeker aanvoert dat de handtekening van de gemachtigde ontbreekt zodat niet kan afgeleid worden of de bevoegde ambtenaar het bevel conform artikel 7 van de Vreemdelingenwet wettig mocht nemen, dient het volgende opgemerkt te worden.

Uit het formulier van betekening en uit de stukken van het dossier met name het beslissingsformulier, blijkt dat de Heer E. B., administratief assistent, de auteur is van de bestreden beslissing. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wordt de identiteit van de auteur wel vermeld, evenals zijn functie.

Verzoeker is op de hoogte van zowel de naam als de hoedanigheid van de ambtenaar die de bestreden beslissing heeft getroffen. De Raad is van oordeel dat, aangezien administratieve beslissingen niet noodzakelijk schriftelijk dienen te zijn (RvS 23 september 1992, nr. 40 466), een handtekening geen geldigheidsvereiste of wettigheidsvereiste kan zijn voor een bestuurshandeling. Er vormt zich evenwel een probleem wanneer deze bestuurshandeling, waarvan de geldigheid aldus niet kan aangetast worden door een gebrek aan 'ondertekening', niet kan toegerekend worden aan een bepaalde persoon en dus wanneer helemaal niet vaststaat of de bestreden beslissing werd genomen door een daartoe bevoegd persoon. De stukken van het administratief dossier bevestigen dat de heer E.B. als administratief assistent de bestreden beslissing getroffen heeft. Er is dus geen probleem van toerekening van de bestreden beslissing aan een bepaalde persoon of onduidelijkheid over diens hoedanigheid, zodat de bevoegdheid van de steller van de akte wel degelijk kan nagegaan worden. Verzoeker betwist niet dat een administratief assistent niet bevoegd zou zijn om de bestreden beslissing te treffen.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat, ingevolge artikel 8 van het Ministerieel Besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot de opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Delegatiebesluit van 18 maart 2009) delegatie van bevoegdheid van de minister van Migratie- en asielbeleid wordt verleend aan personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van administratief assistent uitoefenen, en dit, onder andere, voor de toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, zoals in casu het geval is.

Verzoeker kan dit argument bijgevolg niet dienstig aanvoeren en er wordt geen afbreuk gedaan aan hetgeen gesteld onder 3.1.2. van dit arrest.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET